Р Е Ш Е Н И Е
№ 2909

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 9 състав,** в публично заседание на 08.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7166** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу РА №231101140/29.11.2011 година, потвърден с решение № 1253/28.05.2012 година на Директор на Дирекция“ ОДОП.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт.Твърди се, че същият противоречи на практиката на С. и на ВАС и органите по приходите са игнорирали представените и събраните в хода на ревизионното производство доказателства. Сочи се още ,че при издаването му са нарушени материално правните разпордеби. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от адвокат Х., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт да бъде отменен. Претендира и сторените по делото разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено

следното

Със Заповед № 1704/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място]- М. П. Б. е назначен за държавен служител на длъжността главен инспектор по приходите, считано от 01.06.2009 година.

Със заповед №2037/19.10.2009 година на Изпълнителен директор на НАП [населено място] В. Плевенска е назначена за държавен служител на длъжността- Началник сектор“ Ревизии“, считано от 01.11.2009 година.

Със Заповед №РД-01-6/05.01.2010 година, Директор ТД на НАП- С. наредил, считано от 01.01.2010 година функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизия да се осъществяват от поименно изброени служители,измежду които и Д. В. Плевенска– Началник сектор „Ревизии”.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1104140/04.04.2011 година,Д. В. Плевенска на длъжност- Началник сектор” Ревизии” възложила да бъде извършена ревизия на [фирма], определила състава на ревизиращия екип-М. П. Б. на длъжност-главен инспектор по приходите и ръководител екип и Е. И. Г. на длъжност- старши инспектор по приходите,обхвата, на ревизията по видове задължения и по периоди-ДДС за периода 01.02.2006-28.02.2011 година,срока ,в който следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично на управителя на ревизирания данъчен субект на 14.04.2011 година.

Със Заповед № 424,1/14.06.2011 година на Директор ТД на НАП-Д. В. Плевенска е преназначена на длъжността главен инспектор по приходите считано от 14.06.2011 година.

Със Заповед №РД-01-835/15.06.2011 година на Директор ТД на НАП- С. е наредено функциите на компетентен орган по чл.113 от ДОПК и по чл.119 от ДОПК за неприключили ревизионни производства ,възложени от Д. В. Плевенска да се изпълняват от Г. Д. Г., считано от 15.06.2011 година.

На 05.08.2011 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад №1104140, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по ЗДДС за процесните периоди.

РД е връчен лично срещу подпис на на управителя на ревизирания данъчен субект на 01.11.2011 година.

Със Заповед № 7114-А/14.10.2011 година на Директор ТД на НАП С. е наредено П. Г. Г. на длъжност Началник Сектор“Ревизии“ за времето от 17.10.2011 година до 28.10.2011 година включително да изпълнява задълженията на Г. Д. Г. на длъжност-Началник сектор“ Ревизии“.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К-11104140/21.10.2011 година, , органът възложил ревизията- П. Г. Г., на длъжност- Началник сектор определила за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма] М. П. Б. на длъжност главен инспектор по приходите.

Заповедта за определяне на компетентен орган е връчена на управителя на ревизирания данъчен субект на 06.12.2011 година.

На 29.11.2011 година, М. П. Б. на длъжност- главен инспектор по приходите, издал обжалвания РА №231104140, с който установил задълженията на ревизирания данъчен субект по ЗДДС за процесните периоди.

РА е връчен на на управителя на ревизирания данъчен субект на 06.12.2011 година.

На 20.12..2011 година, ревизираният данъчен субект депозирал жалба до Директор на Дирекция" О." срещу съставения РА

На 23.01.2012 година между Директор на Дирекция „ О." и жалбоподателя е сключено споразумение за удължаване срока на произнасяне по жалбата,като същият е съответно удължен от един до три месеца..

На 28.05.2012 година, Директор на Дирекция" О." с Решение № 1253 потвърдил обжалвания РА. Решението е връчено на жалбоподателя на дата 01.06.2012 година

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 10 броя папки- приложения, както и събраните в хода на съдебното производство.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните основна съдебно-счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача. Разпитан в съдебно заседание ,експертът завява , че поддържа заключението си.

По делото е назначена,изслушана и неоспорена от страните и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е отговорило на въпросите.

Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява ,че поддържа и допълнителното заключение.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните и основна съдебно- техническа експертиза. В заключението си вещото лице е отговорило на поставените задачи, а разпитан в съдебно заседание, експертът завява ,че поддържа заключението си.

Назначена е,изслушана и неоспорена от страните допълнителна съдебно- техническа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало отговор на поставения му въпрос като задача. Разпитан в съдебно заседание заявява , че поддържа заключението си.

От показанията на свидетеля- Р. М.- служител при жалбоподателя се установява ,че жалбоподателят често е наемал и наема подизпълнители за извършване на СМР, тъй като не разполага се необходимия трудов ресурс и обикновено от подизпълнителите получава трудов ресурс, но машините се предоставят от жалбоподателя, като осигуряването на материалите се извършва от жалбоподателя, като той и други служители на жалбоподателя не са контролирали броя на работниците от подизпълнителите ,както и кой работник от кои подизпълнител е , а само количеството и качеството на работата.

От показанията на свидетеля В. Б.- шофьор при жалбоподателя , се установява ,че той взема материалите от магазина ,където предварително са заплатени от жалбоподателя, товари материалите и ги транспортира до съответния обект, където му е казано, предава ги на техническия изпълнител срещу стокова разписка, а когато няма технически изпълнител на съответния обект, предварително му у казвано на кое лице да ги предаде.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт,

съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.
Обжалваният Ревизионен акт №231101140/29.11.2011 година,е издаден от компетентен орган-това е Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- М. П. Б.,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-Началник-сектор"Ревизии"- П. Г. Г. със Заповед №К1104140/21.10.2011 година е определила за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява,че лицето-М. П. Б. заема длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, отново между страните няма спор, а и от доказателствата по делото е видно ,че лицето Д. В. Плевенска към датата на издаване на ЗВР-04.04.2011 година е заемала длъжността- Началник сектор"Ревизии" и е била надлежно оправомощена от Директор ТД на НАП-С. да издава заповеди за възлагане на ревизии. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че считано от 14.06.2011 година, Д. Плевенска е преназначена на длъжността-главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С..Считано от 15.06.2011 година отново със Заповед на Директор ТД на НАП- С. е наредено функциите на Д. Плевенска ,считано от 15.06.2011 година да се изпълняват от Г. Д. Г. – на длъжност Началник сектор.От доказателствата по делото също е установено ,че към датата на издаване на З., лицето Г. Д. Г. е отсъствал и за негов заместник е определена с нарочна заповед П. Г. Г.- на длъжност- Началник сектор.

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаденото му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви.

При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално-правните разпоредби. Ревизионното производство е първо, като същото е приключило по реда и в сроковете ,предвидени в ДОПК.

При издаването на ревизионния акт са нарушени материално- правните разпоредби.

От доказателствата по делото е установено,че доставчикът [фирма] за данъчен период месец 12.2010 година е издал в полза на жалбоподателя- две фактури с № 0..196/16.12.2010 година с предмет СМР съгласно договор , с ДО 17140 лева и начислен ДДС в размер на 3428 лева и № 0.199/20.12.2010 година с предмет СМР съгласно договор с данъчна основа 16860 лева ДДС 3372 лева. Фактурите са във връзка с два сключени договора от 08.11.2010 година,по силата на който жалбоподателят в качеството на възложител / инвеститор/ възложил на доставчика-изпълнител извършването на строително – ремонти работи на обект"Ремонт на покриви и складова база ,квартал „ И." съгласно Приложение 1, цената на договорените ремонтни работи е в размер на 17140 лева без ДДС.Договорено е, че разплащането се извършва въз основа на двустранно подписан

протокол за изпълнени СМР, като възложителят поел задължение да осигури и цялостното финансиране на строежа. Другият договор е от дата 15.11.2010 година , по силата на който възложителят/ жалбоподател/ в качеството на инвеститор възложил на доставчика в качеството на изпълнител извършването но строително- ремонтни работи на обект“ Ремонт на покриви на складова база в [населено място], съгласно приложение №1, договорена е цена на ремонтните работи 16715 лева без ДДС, предаването на извършените СМР става чрез подписване на приемо- предавателен протокол. Към договорите са приложени приемо- предавателни протоколи от 15.12.2010 година, установяващи, че в обект“ Ремонтни работи на покриви - складова база И.“ са извършени – демонтаж стара хидроизолация,грундиране с битумен грунд, изкърпване и хидроизолация, хидроизолация двупластова, хидроизолация еднопластова, демонтаж обшивка от поцинкована ламарина и направа обшивка от поцинкована ламарина,направа на скеле, обработка на фуги, пренасяне 50 метра натоварване на камион и извозване на строителни отпадъци, протокол от 12.2010 година ,установяващ ,че на обект“ Ремонтни работи по покриви- база Н., собственост на [фирма], са извършени демонтаж на стара хидроизолация, грундиране с битумен грунд,изкърпване на неравности, хидроизолация двупластова, демонтаж обшивка от поцинкована ламарина, направа на обшивка от поцинкована ламарина,пренасяне 50 метра, натоварване на камион и извозване на строителни отпадъци. Наред с това,в хода на ревизионното производство този доставчик е представил писмени доказателства, които са описани в приложение. От заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза- основно/ неоспорено от страните,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно ,че този доставчик е сключвал граждански договори с лица на длъжност- общи работници за периода от 01.11.2010 година- 8 броя ,разполага с фишове за начислени възнаграждения за месец 11. И 12.2010 година- общо 15 броя, ,хронологичен регистър на сметка 401- Доставчици, СД по ЗДДС за данъчен период месец 12.2010 година , хронологични ведомости по сметка -411 Клиенти, този доставчик към 1 месец 12.2010 година не е имал дейност, няма Д., няма извършени плащания през банка, не води сметка 4531 , а води една обща сметка 453, като за месец 12.2010 година този доставчик е отчел приходи от клиенти в размер на 1215 792,95 лева, а начислените заплати са в размер на 2980 лева, от които са изплатени 516,86 лева и начислените осигуровки са в размер на 240.59 лева.Доставчикът е вписал издадените от него фактури в Дневника за продажби и в СД по ДДС за съответния данъчен период. Наред с това, отново от заключението по основната съдебно- счетоводна експертиза е установено ,че издадените фактури от доставчика са осчетоводени в счетоводството на [фирма], за извършените СМР има съставени приемо- предавателни протоколи, а за закупените материали има приложени фактури, отново в счетоводството но жалбоподателя са осчетоводени и фактурите за закупените материали, които са доставяни до обектите, съгласно т. 11 от договорите и тези материали са за сметка на възложителя- жалбоподател.Представени са и пътни листове за доставката на материалите директно до обектите, няма доказателства за превъзлагане на услугите от този доставчик на друг подизпълнител. Начинът на доставка на материалите се установява и от двамата разпитани свидетели- М. и Б., които обясняват механизма на получаване на материалите и доставката им до съответните обекти. От заключението на вещото лице изготвило допълнителната съдебно- счетоводна експертиза/неоспорена от страните ,което настоящата съдебна

инстанция намира отново за обективно и компетентно изготвено и/ е видно,че при извършената проверка в счетоводството на жалбоподателя е установено , че обект „Ремонт на покриви в складова база с- Н. [фирма] и изпълнител [фирма],а подизпълнител е [фирма], като извършените СМР от този доставчик не са с предмет други подизпълнители ,а [фирма] е преактувал същите количества СМР на възложителя [фирма] и е налице Договор от 15.11.2010 година, сключен между възложителя [фирма] и жалбоподателя в качеството на изпълнител. [фирма] е издал в полза на възложителя [фирма] фактура № 0..199/30.12.2010 година на стойност 75452,40 лева, платена по банков път, а предметът на доставката по фактура № 00…262/20.12.2010 година, издадена от подизпълнителя [фирма] е включен в предмета на доставката по фактура № 262/ 30.12.2010 година, издадена от [фирма] към възложителя [фирма] по Договор за възлагане от 15.11.2010 година, като фактура № 00..199/20.12.2010 година, издадена от подизпълнителя [фирма] на [фирма] не е предмет на друг доставчик и не е плащана по друга фактура, издадена към [фирма].

Наред с това ,установено е още ,че обект“Ремонт на покриви в складова база И.“ е възложено на жалбоподателя от [фирма] в качеството на възложител и „Е.“ Изпълнител, подизпълнител [фирма] и е налице сключен договор от 01.10.2010 година между възложителя [фирма] и жалбоподателя за извършване на СМР на посочения обект, като предметът на доставката по фактура № 00..196/16.12.2010 година, издадена от подизпълнителя [фирма] към жалбоподателя е включена в предмета на доставката по фактура №1..326/29.11.2010 година, фактура № 1…335/06.12.2010 година, издадена от [фирма] на възложителя [фирма] съгласно Договор за възлагане от 01.10.2010 година и фактурата от 16.12.2010 година ,издадена от доставчика [фирма] не е предмет на друг доставчик и не е плащана по друга фактура, издадена към [фирма].Наред с това, от заключението на вещото лице,изготвило съдебно- техническата експертиза/ основна/ ,се установява ,че процесният доставчик през месец 11 и месец 12 .2010 година е имал назначени лица по граждански договор-7 наети лица, а необходимият брой работници, посочен в заключението е на база разходните норми в строителството. Наред с това, при разпита на вещото лице К. в съдебно заседание е установено ,че по- голяма част от СМР/ в това число и на извършените от този доставчик са били демонтаж, разрушаване , извозване на строителни отпадъци и за тях не се изисква необходима квалификация,респективно на това,не е необходима квалификация, освен общ работник и като цяло,изпълнението е стандартно и не предполага използването на високоспециализирани работници или работници с редки специалности. Твърдението на органа по приходите,че този доставчик не е разполагал с необходимия кадрови потенциал,не може да доведе до липса на реално осъществена доставка/ още повече ,че това твърдение бе опровергано и от заключението по съдебно-счетоводната и съдебно-техническата експертиза.Наред с това, по делото се съдържат доказателства за закупването на строителните материали и доставянето им от страна на жалбоподателя до съответните обекти.Фактът, че този доставчик не е обявил гражданските си договори и или пък трудовите такива ,с които е наемал работници, не е отразил счетоводно изплащане на заплатите им, не е внасял дължимите осигурителни вноски, също не може да доведе до извода ,че доставките на са осъществени.Наред с това, се представени и пътни листове, удостоверяващи, че материалите са доставяни директно от жалбоподателя на обектите/ в случая два и то с транспортно средство ,собственост на жалбоподателя. В подкрепа на това са и показанията на свидетеля Б. -че транспортът на строителните материали е извършен с транспортни средства на

жалбоподателя/за които по делото се съдържат писмени доказателства .Жалбоподателят и доставчикът надлежно са осчетоводили въпросните фактури със съответно взети стопански операции/а жалбоподателят и по заприходяването на материалите ,така и при изписването им, налице е последваща реализация на доставките към основните възложители по договорите, цитирани по-горе, жалбоподателят е осъществил последващи доставки- извършените СМР са предадени на възложителите и то с фактури ,а разплащането е осъществено по банков път, налице е и реализирана печалба от страна на жалбоподателя при последващата реализация на вече изградените и ремонтирани обекти/. През процесния период, дружеството жалбоподател не е получавало от други доставчици СМР , идентични по вид, количество на заприходените по процесните фактури, издадени от този доставчик. Следва да бъде отбелязано още , издаването на РА на прекия доставчик [фирма] за периода от 01.09.2010 година-31.05.2011 година и обстоятелството, че на доставчика с този РА са определени задължения за довнасяне по ЗДДС в размер на 1033 837,74 лева и само от факта, че е съставен на издателя на фактурата РА, не води до липса на реално осъществена доставка, защото задълженията по ЗДДС са за непризнато право на данъчен кредит и то на доставчика като получател, а не като доставчик Наред с това, фактът, че в издадения РА на прекия доставчик за процесните периоди не е признато право на данъчен кредит по фактури, също не може да доведе до извода, че доставките на са осъществени. Сочената от страна на органа по приходите липса на кадрова обезпеченост на доставчика, сама по себе си не може да е основание да се откаже право на данъчен кредит по процесните фактури, защото по делото се съдържат доказателства, които сочат на реално осъществяване на услугите , както и на наличие на лица, наети по граждански договори и за извършване на СМР по двете фактури не се изисква специална квалификация на работниците,достатъчно е да бъдат и общи работници. В подкрепа на това, е Решение на С. от 06.09.2012г. по дело С -324/11 год., според т.2 и т.3 от който: „Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки**.**Фактът, че данъчнозадълженото лице не е проверило дали между наетите на строежа работници и издателя на фактурата е съществувало правоотношение или дали този издател е декларирал посочените работници, не представлява обективно обстоятелство, от което може да се заключи, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че участва в сделка, свързана с измама с данък върху добавената стойност, когато този получател не е разполагал с данни, въз основа на които да заподозре наличието на нарушения или измама в това отношение от страна на този издател. Следователно правото на приспадане не може да бъде отказано поради посочения факт, след като предвидените в Директивата материалноправни и процесуални условия за упражняване на това право са изпълнени.” В този аспект следва да се съобрази и изложеното в Решение на Съда на ЕС от 13.02.2014г. по дело С - 18/13, в което отново се подчертава необходимостта националният съдия да съобрази всички фактически обстоятелства и въз основа на тях да изгради залючението си за реалност на доставките, като се уточнява, че „обстоятелството, че доставената услуга не била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или от негов подизпълнител,

по-специално тъй като последните не разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не били оправдани в счетоводната им документация или се оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане." Ето защо, приемайки обратното, органът по приходите незаконосъобразно е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури поради липса на реално осъществена доставка в размер на 6800 лева. Неправилен е изводът на органа по приходите , че данъкът е неправомерно начислен без основание по тези две фактури, защото от всички доказателства по делото е видно, че на първо място се касае за доставки, които са реално осъществени, а на второ място- данъкът по процесните фактури не е неправомерно начислен.

За данъчен период месец 06.2009 година и месец 08.2009 година, доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя 4 фактури с № 6…38/05.06.2009 година с предмет СМР на обект [фирма]-П., с ДДС в размер на 1833,33 лева,№ 6..80/26.06.2009 година с предмет СМР на обект-„Банка Д."-гр.П.,№ 4..183/ 10.08.2009 година с ДДС в размер на 4030 лева и с предмет- СМР на обект Болница кв. С., фактура № 4…215/28.08.2009 година с ДДС в размер на 4037 лева и предмет СМР на обект Ф.- С.. От доказателствата по делото е видно ,че между жалбоподателя в качеството на изпълнител и „Д. " [населено място] на 27.02.2009 година е сключен договор, по силата на който жалбоподателят поел задължение да извърши СМР по част С. на обект- Банка Д."ЕАД клон П.-Изток, съгласно приложение 1 ,неразделна част от договора, договорена е цена в размер на 16486.79 лева, като срокът за завършване на СМР е 65 календарни дин и започва да тече от датата на подписване на договора. Между жалбоподателя и [фирма] на дата 05.03.2009 година е сключен договор ,по силата на който жалбоподателят в качеството на изпълнител поел задължение да извърши СМР на обект – Преустройство на клон-изток на [фирма] – [населено място], съобразно Приложение №1,неразделна част от договора,договорена е цена 564 887,34 лева и срок на договора 120 календарни дни от предаването на обекта на изпълнителя и изпълнителят може да ползва и подизпълнители за извършване на СМР. Наред с това, между жалбоподателя в качеството на изпълнител по договора с „Д." и доставчика, на дата 16.03.2009 година е сключен договор,по силата на който изпълнителят- доставчик поел задължение да извърши с осигурени от възложителя строителни материали,механизация и организация на строителството на обекта [фирма] [населено място], при цена 18583,34 лева за демонтажни работи на банков клон, почистване на обекта от отпадъци, натоварване и извозване на същите, а срокът на цялостното изпълнение на договора е до 01.07.2009 година/ като в Приложение № 1 към договора подробно са описани видовете работи ,които следва да извърши този доставчик- механизирано разбиване на съществуваща облицовка по фасада от мраморни плочи и изнасянето ми от обекта, демонтаж на съществуващи оберлихт от алуминиеви профили и изнасяне от обекта и други подробно описани в приложението, съдържащо се на лист 902 от приложенията по делото. На 05.06.2009 година е подписан Приемо-предавателен протокол между жалбоподателя и доставчика ,удостоверяващ приемането на извършените СМР, подробно описани в Протокола- образец 19- лист 904 от делото, а на 26.06.2009 година също е подписан Протокол образец 19 от доставчика и възложителя, удостоверяващ приемането на извършените СМР в обект Банка Д. ЕАД- клон П./ подробно описани в протокола . От събраните в хода на ревизионното производство доказателства и от заключението на вещото лице, изготвило основната съдебно-счетоводна експертиза е видно ,че този доставчик е представил касова книга за месец 06.2009 година, хронологични регистри за месец 06.2009 година, хронологичен регистър на сметка 411 – клиенти , справка-

декларация по ЗДДС за двата процесни периоди, трудови договори, ведомост за граждански договори месец 06.07, и 08.2009 година по 2 работника, оборотна ведомост и главна книга за двата периода. Установено е,че този доставчик не води аналитично сметка 453, а само 453, / което е особеност на програмния продукт,използван от фирмата/, доказателства за закупените материали от страна на жалбоподателя и предадени на подизпълнителя, транспортът на строителните материали до обектите и извършен от жалбоподателя, като по делото се съдържат пътни листове на товарни автомобили на жалбоподателя за периода от месец 03,04,05,06 и месец 08.2009 година. Наред с това, с цел осъществяване на СМР от доставчика,жалбоподателят с приемо- предавателен протокол е предоставил строително оборудване- къртачи – 2 броя, перфоратори 3 броя и ъглошлайф 2 броя ,фактурите са заплатени от жалбоподателя по банков път,този доставчик е включил процесните фактури в СД за съответните периоди, налице е счетоводно отразяване на фактурите в сметка 411 клиенти. Наред с това, от заключението на вещото лице,изготвило допълнителната съдебно- счетоводна експертиза се установява ,че за този обект извършените СМР не са с предмет на договор с друг подизпълнител и няма заплатени суми по фактури на друг подизпълнител, жалбоподателят е преактувал същите количества СМР на възложителя- Банка Д. и предметът на доставките по фактура от 06.06.2009 година и от 026.06.2009 година , издадена от подизпълнителя [фирма] са включени в предмета на доставката по фактурата издадена на възложителя , като е налице и разплащане от страна на възложителя по фактурите, издадени на „ Банка Д.“ и приемане на строително монтажните работи от страна на „Банка Д.“. Наред с това по отношение на другите две фактури от месец 08.2009 година е видно, че между Държавна психиатрична болница за лечение на наркомании и алкохолизъм“- [населено място] и жалбоподателя в качеството на изпълнител, е сключен Договор от 06.04.2009 година, по силата на който жалбоподателят в качеството на изпълнител поел задължение да извърши СМР с предмет обновяване на една от сградите в Д., ремонт и реконструкция по проект“Въвеждане на нова психорехабилитационна програма в Д.-С., договорена е цена на СМР-191 445,99 лева без ДДС, а влагането на материали следва да бъде за сметка на изпълнителя, предвидено е наемането на подизпълнители със съгласието на възложителя. За да осъществи този договор,жалбоподателят е сключил с този доставчик договор от 20.04.20009 година, по силата на който доставчикът изпълнител поел задължение да извърши СМР в Д.-С. за сумата от 20150 лева за демонтажни и хидроизолационни работи на сградата в С., както и почистване на обекта от отпадъци, натоварване и извозване на същите. На 10.08.2009 година е подписан Протокол,образец 19, установяващ ,че жалбоподателят в качеството на главен изпълнител приел от доставчика извършените СМР в Д.-С.- подробно описани по вид , количество и единична цена в Акта образец 19. Наред с това, по отношение на другата фактура от месец 08.12009 година видно ,че подизпълнителят доставчик е извършил посочените СМР, осчетоводил е същите като в счетоводството си, разплащането па фактурата е извършено по банков път, жалбоподателят е реализирал последваща доставка с извършените СМР, като е предал извършените СМР на главния възложител, налице и приход от реализирането на последващата доставка. Доставчикът е разполагал с необходимата кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките/ който факт се потвърждава и от заключението по назначената съдебно- техническа експертиза/ основна и допълнителна/, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено. От всичко изложено дотук е видно ,че по тези четири процесни фактури е налице реално осъществена доставка, която предпоставя за получателя и право на ползване на данъчен кредит. Неоснователен е изводът

но органа по приходите ,че жалбоподателят не е представил доказателства за произхода на вложените материали и извозването ми до съответните обекти,защото от доказателствата по делото и от заключението по съдебно- счетоводната експертиза,както основна,така и допълнителна,е установено,че жалбоподателят е осигурявал материалите със собствен транспорт до обектите, налице са пътни листове,както и фактури за закупени материали. Наред с това за доставянето на материалите до обектите са и показанията на свидетеля Б.- шофьор при жалбоподателя за процесните периоди,сочещи механизма на получаването на материалите и доставянето им до съответните обекти.Обстоятелството, че на този доставчик е издаден РА за данъчен период месец 08.2008 година – месец 03.02010 година с резултат ДДС за внасяне в големи размери ,не може да обуслови липса на реално осъществена доставка, защото установените задължения на този доставчик са за получени доставки , а не за извършени такива. С оглед на това настоящата съдебна инстанция намира, че незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит по тези фактури и без каквито да било аргументи е посочено от органа по приходите, че данъкът неправомерно начислен/ която хипотеза в случая изобщо не може да намери приложение. Обстоятелството, че в хода на съдебното производство е представено Писмо от Прокуратура на РБ и Н. от 15.03.2011 година, с която НАП е уведомена за това, че във връзка с досъдебно производство, образувано и водено за организирана престъпна група, създадена с цел извършване на данъчни престъпления ,е установено, че търговското дружество [фирма] няма реална стопанска и търговска дейност и иззетите в хода на разследването договори, приемо- предавателни протоколи и извършени работи, фактури ,справки – декларации по ЗДДС с приложенията към тях/ дневници за покупки и за продажби и други ,Г. и други фирмени документи, са изготвени без знанието и съгласието на едноличните собственици и управители на дружеството и посочените в тях търговски сделки- доставки на стоки и услуги не са извършвани,регистрираните лица,както и регистрираните на тяхно име дружества нямат необходимата материална и кадрова обезпеченост за извършване на доставките,-предмет на договорите,не притежават наличен технически и технологичен и кадрови потенциал за извършване на рекламни и посреднически дейности, СМР и други услуги, не може да доведе до извода, че е налице данъчна измама, защото нито фактурите ,нито пък отразяването им в СД за съответния период са оспорени от страна на ответника по жалбата. Фигуриране името на един от доставчиците в това писмо също не може да доведе до извода за наличие на данъчна измама. Нещо повече дори, нито в РА, нито в Решението на Директора на Дирекция „О.“/ сега ОДОП/ се навеждат доводи за наличие на данъчна измама, нито пък се доказа такава в хода на съдебното производство и за която жалбоподателят е знаел или е трябвало да знае,която да го лиши от правото да ползва данъчен кредит по фактурите от този доставчик. Напротив, правото на ползване на данъчен кредит е отказано само и единствено на база липса на кадрова обезпеченост у този доставчик, позволяваща му да осъществи доставките и неправомерното начисляване на ДДС/ без основание.

Доставчикът [фирма] за данъчен период месец 12.2007 година е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 00103/10.12.2007 година с предмет СМР по договор с ДДС в размер на 3166,67 лева, № 0…117/18.12.2007 година с предмет СМР по договор, фактура № 0..130/27.12.2007 година с предмет СМР по договор. Фактурите са издадени във връзка със сключени два договора между доставчика и жалбоподателя. Първият е от 01.10.2007 година, по силата на който изпълнителят-доставчик поел задължение да извърши с осигурени от възложителя строителни материали ,механизация и организация на строителството на обект -Преустройство на инкасов център“ Разсадника“ на [фирма]- [населено място],[жк]бл.129-130, с

договорена цена в размер на 15833,33 лева за демонотажни работи на банката, в това число почистване на обекта от отпадъци, натоварване и извозване на същите, без включен ДДС.Срокът на договора е до дата 15.11.2007 година. Към договора подробно са описани в Приложение № 1 видовете СМР, които изпълнителят следва да извърши. Наред с това на 11.12.2007 година е сключен още един договор между доставчика и жалбоподателя, по силата на който доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да извърши с осигурени от възложителя строителни материали, механизация и организация на строителството на обект „Банка Д.“, Офис-Т. К.,[жк]в [населено място] за сумата от 18000 лева за демонтажни работи в сграда, Търговски център ,в това число и почистване на обекта от отпадъци,натоварване и извозване на същите. Към този договор в Приложение са описани видовете работи, които доставчикът следва да извърши. Налице са два приемо – предавателни протоколи от 10.12.2007 година ,установяващи приемането на извършените в обект“ Разсадника“на „Банка Д.“ и сочещи, че жалбоподателят е приел от доставчика извършените и подробно описани в Протокол,образец 19 СМР на този обект. Налице е и друг приемо-предавателен протокол от дата 18.12.2007 година ,установяващ извършените СМР на обекта-Банка Д. – Офис- Т. К.. От доказателствата по делото, в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, както основна, така и допълнителна е видно, че този доставчик е включил процесните фактури в СД за съответния период, разплащането по фактурите е извършено по банков път, материалите са осигурени от страна на жалбоподателя ,за което по делото се съдържат фактури за закупени такива касова книга , доказателства за наличие на договорни отношения между жалбоподателя и [фирма], както и анекси към тях, и впоследствие издадени фактури от жалбоподателя към [фирма] за посечените обекти, приемането на обектите от страна на „Банка Д., надлежното осчетоводяване на фактурите както от страна на доставчика ,така и от страна на жалбоподателя.От заключението на вещото лице,изготвило съдебно- техническата експертиза/ основна и допълнителна/ се установява ,че при извършен оглед на обектите, посочените СМР, които в преобладаващата си част са демонтажни работи са налични.Налице е последващо прехвърляне на извършените СМР от страна на жалбоподателя към „Банка Д./ последваща реализация на СМР. С оглед на това, от всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира ,че по издадените фактури от този доставчик е налице реално осъществена доставка. Отново органът по приходите неанализирайки приложените доказателства и не събиране и на други относими към производството, необосновано е прел ,че не е налице реално осъществена доставка по тези фактури. Тук и по отношение на този доставчик в пълна степен важи застъпеното становище в Решението на С. ,цитирано по-горе. Обстоятелството,че на този доставчик и издаден РА от 29.07.2009 година, с който са установени задължения по ЗДДС и по ЗКПО за периода от 09.04.2007 година-31.08.2008 година, влязъл в сила,с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 3028279,56 лева, не може да обуслови липса на реално осъществена доставка по тези фактури още повече ,че с ревизионния акт не е признато право на данъчен кредит по фактури за покупки/ а не за продажби/ факт, установяващ се от заключението на вещото лице, изготвило основната съдебно- счетоводна експертиза. Наред с това, единственото основание за отказ от признаване право на данъчен кредит е от страна на органа по приходите, е липса на кадрова обезпеченост/ като в мотивите на РА е посочено ,че са подавани уведомления по чл.62 от КТ от този доставчик, но не е посочено за какви лица и с каква квалификация са лицата. Нещо повече дори, от заключението по основната съдебно- техническа експертиза и от разпита на вещото лице К. в съдебно заседание е установено,че голямата част от СМР, извършени от доставчика, са

демонтажни работи и извозване на отпадъци, което може да бъде извършено и от общи работници и за тях не се изисква някаква специална квалификация на работниците.Доказана е и последващата реализация на доставката от страна жалбоподателя към възложителя- в случая „Банка Д.“, с надлежно издадени фактури и счетоводното им отразяване, със съответно разплащане по фактурите.

Доставчикът [фирма] за данъчен период месец 12.2010 година е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 00.20/08.12.2010 година с ДДС в размер на 2012,40 лева и предмет- изолация без посипка, изолация с посипка и битумен грунд,№ 0..25/14.12.2010 година с предмет- изолация без посипка, изолация с посипка и битумен грунд, № 0..28/17.12.2010 година с предмет- изолация с посипка и битумен грунд, №0.30/20.12.2010 година с ДДС в размер на 1904.80 лева с предмет изолация без посипка, изолция с посипка и битумен грунд. В хода на ревизионното производство този доставчик не е намерен на посочения адрес за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. Този доставчик не е намерен и в хода на съдебното производство при изготвяне на основната съдебно- счетоводна експертиза. Но това ненамиране на доставчика, не може да доведе до извода ,че доставките не са реално осъществени, защото от приложените доказателства от страна на жалбоподателя е видно ,че този доставчик е включил процесните фактури в СД за съответния данъчен период, копия от фактури от предходни доставчици,доказващи произхода на стоките/ 5 броя/, касова книга за месец 12.2010 година, хронологични регистри по сметка 411-Клиенти ,хронологичен регистър по сметка 401-Доставчици,фактурите са придружени със складови разписки и фискални бонове,удостоверяващи заплащането на фактурите от страна на жалбоподателя.От заключението на вещото лице по основната съдебно- счетоводна експертиза / неоспорена от страните/, е видно, че материалите/ строителни са получени от жалбоподателя/ закупени/ и превозени с товарни автомобили на [фирма] , за което са приложени пътни листове, удостоверяващи извършения транспорт. Наред с това липсата на представена и водена счетоводна отчетност, липсата на доказателства за начислени заплати и внесени осигуровки на работниците от този доставчик, не може да доведе до извода, че доставките не са реално осъществени, още повече ,че се доказа и влагане на строителните материали в обектите,по които жалбоподателят е бил изпълнител/ факт, установяващ се на само от събраните доказателства, но и от заключенията на вещите лица ,изготвили съдебно- счетоводната и съдебно – техническата експертиза.Налице и последваща реализация / влагане на тези строителни материали от страна на жалбоподателя, налице са и доказателства за произхода на материалите, за предаването им на жалбоподателя и за влагането на същите в обектите, в които жалбоподателят е извършвал СМР. Тук отново изводът на органа по приходите ,че не е налице реално осъществена доставка, не се подкрепя от събраните доказателства и е плод на неправилна преценка на същите/ да не говорим ,че органите по приходите не проверяват счетоводството на доставчика, а му връчват Искане за представяне на доказателства в конкретен офис. С оглед на това, за получателя по доставката е възникнало право да ползва данъчен кредит по издадените фактури, защото е налице реално осъществена доставка.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя през месец 12.2010 година 4 броя фактури с № 00.1117/06.12.2010 година с предмет- газобетон блокчета,№00..1127/13.12.2010 година с предмет гипс,гипсокартон,цимент,№ 00..1134 /20.12.2010 година с предмет хидрофобен шпертплат, № 00..1078/21.12.2010 година с предмет латекс, боя, гипсово лепило, цимент , минерална мазилка, итонг. От събраните доказателства е установено ,че този доставчик е включил процесните фактури в СД за месец 12.2010 година, представил е доказателства за произхода на

материалите/ фактури , издадени от предходен доставчик, хронологичен регистър на сметка 411 Клиенти и 401- доставчици за месец 12.2010 година. Материалите са транспортирани от този доставчик от страна на жалбоподателя с негов товарен автомобил/ който факт се потвърждава не само от заключението на вещото лице ,изготвило съдебно- счетоводната експертиза- основна, ,но и от показанията на свидетеля – Б.- служител при жалбоподателя и водач на товарен автомобил, налице са и доказателства ,че закупените строителни материали са вложени от страна на жалбоподателя в обектите, в които той е извършвал СМР/ чрез подизпълнители, тези вложени материали според вещото лице К. се намират в обектите, налице е последващо приемане от страна на възложителя на СМР на обектите, което води до извода,че тези строителни материали реално са доставени на жалбоподателя. Обстоятелството ,че този доставчик не е начислил заплати ,не е внасял осигуровки , не може да доведе до извода ,че не е налице реално осъществена доставка, защото неплащането на заплати и невнасянето на осигуровки може да има за последица ангажиране отговорността на работодателя и осигурителя ,но не и да доведе до извода за липса на реално осъществена доставка/ още повече ,че за да възникне правото на данъчен кредит за получателя по доставката, законодателят не е обвързал плащането на заплати, респективно внасянето на осигуровки от страна на доставчика. С оглед на това и тук органът по приходите неправилно е отказал право на данъчен кредит по тези 4 фактури и предпоставя отмяна на ревизионния акт в тази му част.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя две фактури с № 0..8/18.01.2010 година с ДДС в размер на 3251 лева и предмет- направа на шпунтова стена, № 0.35/27.01.2010 година с ДДС в размер на 4977 лева, с предмет- направа на пасарелка във ШПИ- С.. Фактурите са във връзка със сключен Договор от 11.01.2010 година между жалбоподателя в качеството на възложител и доставчика в качеството на изпълнител, по силата на който доставчикът поел задължение да извърши СМР съгласно Приложение 1 от Договора/ доставка,прехвърляне,разкриване и уплътняване на земни маси, демонтаж и монтаж на пасарелка, машинен изкоп земни почви и натоварване и извозване на земни маси за сумата от 41175 лева. Във връзка с изпълнението на договора е приложен и Протокол за приемане на извършените работи, образец 19- лист 513 от приложенията, с който е удостоверено ,че на обект“ Укрепване Скат над стоманобетонни площадки за разполагане на цистерни за шоколадова маса- Фабрика за шоколадови изделия [населено място] на дата 27.01.2010 година са извършени посочените в Протокола СМР. Наред с това, от събраните в хода на ревизионното производство доказателства и от основното заключение по съдебно- счетоводната експертиза е видно, че този доставчик е включил процесните фактури в СД за месец 01.2010 година, представил е Главна книга за месец 01.2010 година, хронологични регистри по сметка 411- Клиенти и 401 – Доставчици, приложил е граждански договори от месец 12.2009 година с 10 работника на длъжност- обща работник и за месец 01.2010 година- 10 работника ,справки за начислени и изплатени възнаграждения на работниците , плащането по фактурите е осъществено по банков път. От заключението на вещото лице, изготвило съдебно- техническата експертиза- основна е видно, че този доставчик е разполагал с необходимия брой работници ,позволяващи му да осъществят извършените СМР.От заключението по допълнителната съдебно- счетоводна експертиза/ също неоспорена от страните/ се установява ,че обект Ш. стена за укрепване скат над стоманобетонова площадка , е налице сключен Договор между [фирма] в качеството на възложител и жалбоподателя в качеството на изпълнител/ а доставчикът се явява подизпълнител/, налице са два приемо- предавателни протоколи между жалбоподателя и

подизпълнителя от дата 18.01.2010 година и от 27.01.2010 година,удостоверяващи приемането и извършването на видовете СМР по договора, извършените от този доставчик СМР не са предмет на договор с други подизпълнители и няма заплатени суми по фактури на други подизпълнители, като [фирма] е преактувал извършените количества СМР на възложителя [фирма]/ приложения №8 от делото/, като предметът на доставките по двете фактури, издадени от страна на подизпълнителя към жалбоподателя е включен в предмета на доставката по фактура №11..220/18.01.2010 година към възложителя„ К. Ф. Б.“. От всичко казано дотук, съобразявайки,че доставките са реално осъществени/ извършените СМР при огледа на обектите от страна на вещото лице К. са налични/, е безспорно установено, че този доставчик реално е осъществил СМР на въпросния обект ,налице е последващо реализиране/ прехвърляне на извършените СМР от страна на жалбоподателя към възложителя, при което и тук незаконосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези фактури на жалбоподателя ,като не е анализирал събраните доказателства и без никакви мотиви е приел ,че данъкът по тези фактури е неправомерно начислен.

Доставчикът Б.О.П“ Е. е издал в полза на жалбоподателя през месец 12.2008 година една фактури с предмет извършени СМР с ДДС в размер на 4997 лева. Фактурата е във връзка със сключен договор между доставчика в качеството на изпълнител и жалбоподателя в качеството на възложител от 2008 година, по силата на който изпълнителят приел да извърши с осигурени от възложителя строителни материали, механизация и и организация на строителството на обект [фирма] [населено място], [улица], за сумата от 24985 лева за извършване на демонтажни работи, заедно с почистване на обекта от отпадъци, натоварване и извозване на същите, описани в Приложение № 1/ лист 8 от приложенията по делото/., като за извършените СМР е издаден и Протокол, образец 19 от 12.12.2008 година ,установяващ извършването на подробно посочените СМР в Договора от страна на изпълнителя. Наред с това,от събраните доказателства / в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, е установено ,че фактурата е отразена в СД за месец 12.2008 година от този доставчик, той е разполагал с наети лица по граждански договори за месец 12.2008 година, от приложения ГФО е видно, че през 2008 година този доставчик е имал Д., машини и производствено оборудване в размер на 17 хиляди лева, изплатени са трудови възнаграждения в размер на 23 000 лева и осигуровки в размер на 8 000 лева, фактурата е платена от жалбоподателя по банкова път, материалите за извършване на СМР са доставени от жалбоподателя/ като същите се намират на лист 140-147 от приложението/, доказателства, че жалбоподателят е доставил закупените строителни материали на доставката/ издадени два броя пътни листове с товарния автомобил на жалбоподателя, приложена е ведомост за граждански договори за месец 12.2008 година, разчетно платежни ведомости за месец 09.2008 година-12.2008 година,хронологични регистри на сметка 411 и 401–доставчици по аванси.От заключението на вещото лице, изготвило допълнителната съдебно-счетоводна експертиза е видно ,че извършените СМР не са предмет на договор с други подизпълнители ,няма заплатени суми по фактури на други изпълнител,а жалбоподателят [фирма] е преактувал същите количества СМР на възложителя „ Банка Д.“, като е налице и сключен договор между банката и жалбоподателя,с който последният в качеството на изпълнител поел задължение да извърши посочените СМР на посочения обект, като е договорено ,че е възможно СМР да бъдат извършени и от подизпълнител. Налице е и приемане от страна на „Банка Д.“ на въпросните СМР на въпросния обект ,за което е издадена и последваща фактура от жалбоподателя към Банката и стойността на фактурата е осчетоводена от

жалбоподателя. Установено е още и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- техническата експертиза ,че при огледа на обектите,въпросните СМР са извършени и в по- голямата си част представляват демонтажни работи,които не изискват някаква специална квалификация на работниците , а е достатъчно да бъдат и общи работници. От всичко казано дотук е видно ,че този доставчик е разполагал с необходимата техническата ,материална и кадрова обезпеченост, позволяващи му да осъществи доставките, налице реално осъществена доставка, както и последваща реализация на доставките от страна на жалбоподателя към възложителя – [фирма].Обстоятелството,че в хода на съдебното производство е представено Писмо от Прокуратура на РБ и Н. от 15.03.2011 година, с която НАП е уведомена за това, че във връзка с досъдебно производство, образувано и водено за организирана престъпна група, създадена с цел извършване на данъчни престъпления ,е установено, че търговското дружество [фирма] няма реална стопанска и търговска дейност и иззетите в хода на разследването договори, приемо- предавателни протоколи и извършени работи, фактури ,справки – декларации по ЗДДС с приложенията към тях/ дневници за покупки и за продажби и други ,Г. и други фирмени документи, са изготвени без знанието и съгласието на едноличните собственици и управители на дружеството и посочените в тях търговски сделки- доставки на стоки и услуги не са извършвани,регистрираните лица,както и регистрираните на тяхно име дружества нямат необходимата материална и кадрова обезпеченост за извършване на доставките,-предмет на договорите,не притежават наличен технически и технологичен и кадрови потенциал за извършване на рекламни и посреднически дейности, СМР и други услуги, не може да доведе до извода, че е налице данъчна измама,защото нито фактурите ,нито пък отразяването им в СД за съответния период са оспорени от страна на ответника по жалбата. Фигурирането името на един от доставчика в това писмо също не може да доведе до извода за наличие на данъчна измама. Нещо повече дори, нито в РА, нито Решението на Директора на Дирекция „О.“ се навеждат доводи за наличие на данъчна измама, нито пък се доказа такава в хода на съдебното производство, както и участието на жалбоподателя в нея, която да лиши жалбоподателя от правото да ползва данъчен кредит по фактурите от този доставчик. Напротив, правото на ползване на данъчен кредит е отказано само и единствено на база липса на кадрова обезпеченост у този доставчик, позволяваща му да осъществи доставките и неправомерното начисляване на ДДС/ без основание. Наред с това,представената декларация от страна на управителя на този доставчик с дата 18.02.2011 година е депозирана по досъдебното производство- И. А. И. в посока, че не е извършвал никаква търговска дейност с фирмата [фирма],не е сключвал никакви договори за извършване на СМР от името на дружеството и не е извършвал доставки на стоки и услуги, не може да доведе до извода, че доставките не са осъществени. На първо място ,този управител на този доставчик е станал такъв много след като доставките са извършени, като преди това е бил управител друго лице. На второ място, така дадената декларация е от 2011 година и то по повод водено досъдебно производство , като в това производство този управител може да си твърди какво и да е с цел да избегне наказателна отговорност. На следващо място , при казаното по-горе, органът по приходите в хода на ревизионното производство процесуалният представител на Директор на Дирекция“ОДОП“в хода на съдебното производство не оспориха по никакъв начин представените доказателства от този доставчик и не наведоха доводи,не представиха доказателства,че е налице данъчна измама, за която жалбоподателят е знаел, при което настоящият съдебен състав намира, че и тук незаконосъобразно органът по приходите неанализирайки всички събрани доказателства просто е приел ,че за получателя по доставката- в случая

жалбоподател не може да възникне право на данъчен кредит по тези фактури. Напротив от всички доказателства и видно, че този доставчик през процесния период е осъществил реална доставка към жалбоподателя ,която впоследствие е реализирана и предадена на възложителя на обекта- Банка Д., налице е и плащане по последващата доставка.

Доставчикът [фирма] за данъчен период месец 01.2010 година е издал в полза на жалбоподателя една фактура с № 00..27/28.01.2010 година с предмет демонтаж и монтаж на пасарелка , направа кофраж ,направа и изкоп, извозване на земни маси. Фактурата е във връзка със сключен договор между доставчика и жалбоподателя по силата на който доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да извърши СМР на Обект- Ш. стена за укрепване на скат над стоманобетонова площадка за разполагане на цистерни за шоколадова маса – Фабрика за шоколадови изделия – С./ а договорът е сключен във връзка с друг сключен договор между жалбоподателя и възложителя „К. Ф. Б.“именно за извършване на посочените СМР от страна на жалбоподателя и е налице превъзлагане на услугата от жалбоподателя към доставчика. Наред с това е установено, че за извършване на посочените СМР – и най- вече машинен изкоп на земни почви с натоварване и извозване, доставчикът е използвал услугите на друго лице- [фирма],за което е издадена фактура от 25.01.2010 година с предмет машинен изкоп, а наземната маса с натоварена и извозена за сумата от 9408 лева. За извършените СМР от този доставчик е съставен Протокол, образец 19 от 28.01.2010 година ,установяващ, че на посочения обект са извършени СМР- подробно описани в протокола. Наред с това, от доказателствата по делото е установено още ,че доставчикът е включил процесната фактура в СД за месец януари 2010 година, , разполагал е с лица, наети на граждански договор през месец 01.2010 година – 18 на брой/ с конкретно възложена работа- за извършване на СМР в обекти, посочени от доставчика, още 17 сключени граждански договори през 12.2009 година, разполагал е с техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяващи им да осъществят въпросната доставка.Нещо повече дори от заключението по допълнителната съдебно-счетоводна експертиза, е установено, че извършените СМР на този обект не са предмет на други подизпълнители и няма изплатени суми по фактурите с други подизпълнители, а жалбоподателят е преактувал същите СМР на основния възложител„К. Ф. Б.“, налице е издадена последваща фактура за реализация на СМР от жалбоподателя към основния възложител, надлежно е осчетоводил фактурата и е налице приемане на обекта от страна на възложителя по основния договор.От заключението на вещото лице, изготвило съдебно- техническата експертиза е установено,че въпросните СМР са извършени на обекта и са налични при огледа им. С оглед на това и тук незаконосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тази фактура.Що се касае до позоваването, че на този доставчик е издаде РА от 04.08.2010 година ,с който са установени задължения по ДДС в размер ан 678 630 лева за данъчни периоди м.01.2010 година и месец 02.2010 година ,то настоящата съдебна инстанция намира за уместно да отбележи и подчертае ,че отказаното право на данъчен кредит на този доставчик е по получени фактури от него от други доставчици, а не от извършени доставки на други лица и в този смисъл , наличието на задължения у доставчика по ЗДДС не може да доведе до липса на реално осъществена доставка.

Доставчикът [фирма] за данъчен период месец 03.2009 година е издал в полза на жалбоподателя фактура № 01..26/31.03.2009 година с предмет арматурно желязо № 10,12.14 16 23500 кг на стойност 14335 лева и ДДС в размер на 2867 лева. От събраните доказателства е видно, че този доставчик е включил процесната фактура в СД за данъчен период месец 03.2009 година,представил е фактури за произхода на

материалите от предходен доставчик,разполагал е с техническа и материална обезпеченост, представил е складова разписка ,оферти за запитване от страна на жалбоподателя. Наред с това,е установено ,че закупените строителни материали са натоварени от жалбоподателя с негов транспорт и са вложени в обектите, по които той е бил главен изпълнител.Тук отново е налице реално осъществена доставка от този доставчик към жалбоподателя и неправилно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тази фактура. Що се касае до представения РА на този доставчик, с който за данъчен период месец 03.2009 година- 31.07.2010 година,са установени задължения по ЗДДС в размер на 1331361,96 лева, не може да доведе до извода , че този доставчик не е извършил посочената доставка, защото установените задължения по ЗДДС за са за покупки/ по фактури ,по които този доставчик е бил получател ,а не непризнато право на данъчен кредит по доставки, ,коти той е извършил на други лица.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя през данъчен период месец 05.2008 година две данъчни фактури на жалбоподателя- № 00.809/07.05.2008 година с предмет СМР за обект-Санаториум [населено място] с ДДС в размер на 2112 лева и № 00..846/28.05.2008 година с предмет СМР за обект Санаториум [населено място].Фактурите са във връзка със сключен договор между жалбоподателя и този доставчик ,по силата на който от 11.04.2008 година доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да извърши с осигурени от възложителя строителни материали,маханизация строителство на обект- Ремонт фасада- Болница [населено място],договорена е сумата от 24 053 лева, СМР предмет на договора са подробно описани в Приложение 1 от договора- лист 488 от приложението. Договорните отношения по превъзлагането на услугата от жалбоподателя на доставчика е във връзка със сключен Договор между Специализирана болница по пневмофтизиатрични заболявания за долекуване,продължително лечение и реха билитация [фирма] [населено място] от 07.04.2008 година ,по силата на който жалбоподателят в качеството на изпълнител поел задължение да извърши строително ремонтни работи на фасадата на болницата в [населено място], съгласно приложение 1- Оферта, съставляващо неразделна част от договора за сумата от 104345,02 лева. Налице е и приемо-предавателен протокол както от страна на жалбоподателя / по договор с доставчика, така и приемо- предавателни два протокола за приемане на извършената работа от страна на възложителя- Болницата на обект от месец 05.2008 година. От доказателствата по делото е установено още / в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза- основна- в посока, че този доставчик е включил процесната фактура в СД за месец 05.2008 година, осчетоводил е фактурата в счетоводството си , разполагал е с необходимата кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките- в това число 55 работника ,с доказателства за изплатени заплати и и лица по трудово правоотношение 8 броя. Наред с това, от допълнителното заключение по съдебно-счетоводната експертиза е установено още, че извършените СМР от този доставчик не са предмет на договор с други подизпълнител и няма изплатени суми по фактури на други подизпълнители.Налице е и последващо приемане на извършените СМР от основния възложител през месец 05.2008 година от изпълнителя жалбоподател, за каете е издадена и фактура за последващо реализиране на доставките – СМР на въпросния обект от страна на жалбоподателя. От заключението на вещото лице изготвило съдебно- техническата експертиза е видно ,че всички СМР са извършени на обектите/ факт, установяващ се от огледа на вещото лице ,като по- голямата част от СМР изискват не високо квалифицирана работна сила/ могат да бъдат извършени и от общи работници.Следва да бъде

отбелязано още ,че органът по приходите и тук необсъждайки всички събрани доказателства е приле ,че и по тези фактури липсва реално осъществена доставка, който извод е неправилен и не се подкрепя от доказателствата по делото. Представеното Писмо от Прокуратура на РБ и Н. от 15.03.2011 година, с която НАП е уведомена за това,че във връзка с досъдебно производство, образувано и водено за организирана престъпна група, създадена с цел извършване на данъчни престъпления ,е установено, че търговското дружество [фирма] няма реална стопанска и търговска дейност и иззетите в хода на разследването договори, приемо- предавателни протоколи и извършени работи, фактури ,справки – декларации по ЗДДС с приложенията към тях/ дневници за покупки и за продажби и други ,Г. и други фирмени документи, са изготвени без знанието и съгласието на едноличните собственици и управители на дружеството и посочените в тях търговски сделки- доставки на стоки и услуги не са извършвани,регистрираните лица,както и регистрираните на тяхно име дружества нямат необходимата материална и кадрова обезпеченост за извършване на доставките,-предмет на договорите,не притежават наличен технически и технологичен и кадрови потенциал за извършване на рекламни и посреднически дейности, СМР и други услуги, не може да доведе до извода, че е налице данъчна измама, защото нито фактурите ,нито пък отразяването им в СД за съответния период са оспорени от страна на ответника по жалбата. Фигуриране името на един от доставчика в това число също не може да доведе до наличие на данъчна измама. Нещо повече дори, нито в РА, нито в Решението на Директора на Дирекция „О.“ се навеждат доводи за наличие на данъчна измама,нито пък се доказа такава в хода на съдебното производство,която да лиши жалбоподателя от правото да ползва данъчен кредит по фактурите от този доставчик. Наред с това , е доказано ,че строителните материали са доставени от жалбоподателя на този доставчик ,за да осъществи доставките с транспорт на жалбоподателя- товарен автомобил.Всичко това преподставя наличие на реално осъществена доставка, даваща право на получателя по нея да ползва право на данъчен кредит.

Доставчикът [фирма] за данъчен период месец 10.2008 година, месец 12.2008 година и месец 02.2009 година е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 1..50/06.10.2008 година с предмет СМР Обект-Д.,№ 1..066/17.10.2008 година с предмет СМР обект Д. и № 00472/30.12.2008 година с предмет СМР – обект Д., и една фактура № 0..570/19.02.2009 година с предмет изработка на кутия от поцинкована ламарина за въздухопровод. Фактурите са във връзка с два сключени договора между доставчика и жалбоподателя. Първият от дата 22.09.2008 година , сключен между този доставчик в качеството на изпълнител и жалбоподателя в качеството на възложител , по силата на който доставчикът поел задължение да извърши с осигурени от възложителя строителни материали, механизация и организация на строителството на обект [фирма] – подмяна на съществуваща настилка и канали за сумата от 11660 лева,демонтаж на стари и монтаж на нови сандвич панели, заедно с почистването на обекта от отпадъци, натоварване и извозване на същите. От своя страна, жалбоподателят е превъзложил на този доставчик извършването на посочените услуги като е имал договорни отношения с „Д. С.“, оформени в Договор от 01.09.2008 година, по силата на който жалбоподателят в качеството на изпълнител поел задължение да извърши подмяна на сандвич панели на стена и промяна но ОВК на Блок Б на [фирма] съгласно одобрени проекти, количествено стойностни сметки и ценообразуващи елементи, приложение №2 към договора. Към фактурите, издадени от този доставчик са приложени и приемо- предавателни протоколи, удостоверяващи приемането на извършените СМР от страна на жалбоподателя на посочения обект, доказателства,

че доставчикът е осчетоводил надлежно фактурите, налице е разплащане по фактурите , този доставчик е разполагал с назначени лица на трудов договор- 5 на брой и едно лице на граждански договор, доставянето на материалите е извършено от жалбоподателя с негов транспорт/ като за доставката на материалите по делото са приложени фактури за закупени строителни материали. Налице е последващо предаване на обекта/ на извършените СМР в този обект от страна на жалбоподателя на главния възложител Д. С. , за което по делото има представени приемо-предавателни протоколи, налице е издаване на последващи фактури от страна на жалбоподателя към главния възложител „Д. С.“, налице е и плащане по основния договор. Наред с това от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-техническата експертиза е установено, че видовете СМР са извършени и се намират в обектите/ при огледа на същите/,а от заключението на вещото лице, изготвило допълнителната съдебно- счетоводна експертиза е установено ,че предмет на тези фактури не е възлаган на други подизпълнители и жалбоподателят от своя страна е преактувал СМР на възложителя „Д. С.“, за което има издадени фактури, а броят на работниците е позволявал на този доставчик да осъществи видовете СМР/ факт, потвърждаващ се от заключението на вещото лице,изготвило съдебно- техническата експертиза-допълнителна. Всичко това сочи на реално осъществена доставка по тези фактури от страна на доставчика към жалбоподателя,което обуславя и правото на последния като получател по доставката да ползва право на данъчен кредит по тези фактури. И тук необосновано,неотчитайки и неанализирайки всички събрани доказателства неправилно органът по приходите и приел, че не е налице реално осъществена доставка по тези фактури. Приложеното Писмо от Прокуратура на РБ и Н. от 15.03.2011 година, с която НАП е уведомена за това, че във връзка с досъдебно производство, образувано и водено за организирана престъпна група, създадена с цел извършване на данъчни престъпления ,е установено, че търговското дружество [фирма] няма реална стопанска и търговска дейност и иззетите в хода на разследването договори, приемо- предавателни протоколи и извършени работи, фактури ,справки – декларации по ЗДДС с приложенията към тях/ дневници за покупки и за продажби и други ,Г. и други фирмени документи, са изготвени без знанието и съгласието на едноличните собственици и управители на дружеството и посочените в тях търговски сделки- доставки на стоки и услуги не са извършвани,регистрираните лица,както и регистрираните на тяхно име дружества нямат необходимата материална и кадрова обезпеченост за извършване на доставките,-предмет на договорите,не притежават наличен технически и технологичен и кадрови потенциал за извършване на рекламни и посреднически дейности, СМР и други услуги, не може да доведе до извода, че е налице данъчна измама, защото нито фактурите ,нито пък отразяването им в СД за съответния период са оспорени от страна на ответника по жалбата. Фигуриране на името на този доставчик в това писмо също не може да доведе до извода за наличие на данъчна измама. Нещо повече дори, нито в РА, нито в Решението на Директор на Дирекция „О.“ се навеждат доводи за наличие на данъчна измама, нито пък се доказа такава в хода на съдебното производство, която да лиши жалбоподателя от правото да ползва данъчен кредит по фактурите от този доставчик. Наред с това е доказано ,че строителните материали са доставени от жалбоподателя на този доставчик,за да осъществи доставките с транспорт на жалбоподателя-товарен автомобил.Всичко това предпоставя наличие на реално осъществена доставка, позволяваща на получателя по нее да ползва право на данъчен кредит.

Наред с това, представената декларация от управителя на този доставчик - Д. Н. С. от 01.03.201 година, депозирана по воденото досъдебно производство и в посока, че не е сключвал никакви договори за СМР, не е наемал работници, на първо

място е дадена в хода на досъдебно производство.На второ място именно с цел да избегне наказателната отговорност, този управител може да си декларира каквото и да било в негов интерес. На следващо място, този управител е назначен за такъв много след като доставките са извършени. На следващо място и при казаното по-горе не е налице оспорване на представените фактури ,договори,приемо-предавателни протоколи от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата в съдебното производство, при което няма как само въз основа на декларацията да се приеме, че доставките не са извършени. Напротив, от всички доказателства по делото е безспорно установено, че и този доставчик е осъществил реални доставки ,които предпоставят правото на получателя по тях да ползва право на данъчен кредит.

В контекста на изложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваният ревизионен акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 3790 лева/ заплатено адвокатско възнаграждение,депозит за вещи лица и заплатена държавна такса.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕВИЗИОНЕН АКТ №231101140/29.11.2011 година, потвърден с решение № 1253/28.05.2012 година на Директор на Дирекция“ ОДОП.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР.С. СУМАТА ОТ 3790 ЛЕВА – РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО ,КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ“ОДОП“

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: